

Cílem této diplomové práce bylo ověřit, zda existuje souvislost mezi typem textu a časovým posuvem při simultánním tlumočení. Předmětem výzkumu bylo tlumočení dvou typů textů: připraveného projevu, který řečník čte, a spontánního projevu, který řečník nemá předem připravený v písemné podobě. Práce vychází z experimentu zkoumajícího v simultánním tlumočení z angličtiny do češtiny vývoj časového posuvu u pokusných subjektů. Účastníky experimentu bylo dvanáct studentů a čerstvých absolventů specializace tlumočení na oboru PTA Ústavu translologie FF UK. Tlumočnické výkony byly nahrány na kazety, poté zaznamenány na CD a zpracovány pomocí počítačového softwaru Cool Edit. Naměřené výsledky pak byly shrnuty do tabulek, podrobeny analýze, zpracovány graficky, okomentovány a zpracovány s pomocí statistických metod.

Zjištěné výsledky předložené v empirické části byly zkonfrontovány s formulovanou hypotézou. Tato hypotéza předpokládala kratší časový posuv u připraveného čteného projevu a v provedeném experimentu se potvrdila. Výsledky získané při experimentu s výběrovým souborem tlumočnicků tedy prokázaly spojitost mezi typem textu a časovým posuvem při simultánním tlumočení. Zjištěný rozdíl časových posuvů tlumočení obou projevů je statisticky významný. Také se prokázalo, že časový posuv není ovlivněn pouze typem textu, ale mimo jiné také například osobním přístupem tlumočnicka.

Provedený experiment samozřejmě zdaleka nevyčerpává výzkum tohoto aspektu simultánního tlumočení, ani konkrétní zkoumané závislosti. Další rozšíření výzkumu časového posuvu a jeho závislosti na typu textu by bylo žádoucí, v práci byly navrženy další možné výzkumy, které by mohly pomoci posunout poznání v této oblasti.